

tragtning har jeg tillige den Frygt, at en saadan Bygningsafgiftsfræthed skal kunne virke til, at man netop lægger mere Vind paa at tilveiebringe i det samme Hus flere ganske smaa Leiligheder end paa at bygge dem større, og hvis man kom til det Resultat, vilde man jo netop modvirke det Niemed, som vi dog Alle tilsigte, nemlig at skaffe den arbejdende, fattigere Del af Befolkningen bedre og sundere Boliger. Jeg tror, at, naar de Herrer ville gjenmæle §§ 1 og 3, vil det let paatrænge sig sig Dem, at Loven, saaledes som den er affattet, meget let vil kunne føre til en Vist til at skabe saa mange smaa Leiligheder i det samme Hus som muligt, hvis i Dvrigt Hensyn til Bygningsafgiften, hvad jeg betvivler, skulde kunne udøve nogen Virkning; men hvis man vil, at Fritagelsen for Bygningsafgift for et større Areal, end der hidtil, har været indrømmet, skulde fremkalde bedre Leiligheder, saa maatte man, saavidt jeg ser, i Stedet for § 1 have en Bestemmelse om, at kun de Leiligheder ere fritagne for Bygningsafgift, som alene benyttes af een Familie og indeholde et Areal af mindst 80 Kvadratalen, saa at man altsaa maatte sætte Arealets Udvidelse fra 64 til 80 Kvadratalen som en Betingelse for, at en Leilighed kunde fritages for Bygningsafgift. — Forskellen imellem Afgiften af 64 Kvadratalen og 80 Kvadratalen vil udgjøre omtrent 16 St. Nu kan jeg slet ikke tro, at nogen Eier af Hensyn til at blive fritagen for eller blive paalagt denne Mark om Aaret skulde gjøre Leiligheden mindre eller større. Jeg antager paa ingen Maade, at det vil opmuntre Eieren det Altermindste, at han ikke kommer til at bære nogen Afgift, om han ogsaa forøger Arealet fra 64 til 80 Kvadratalen, idet jo denne Udvidelse eller Forøgelse af Bygningen naturligvis vil forøge Bygningssummen forholdsvis mere, end hvad han kan indvinde i Leie af det forøgede Rum om Aaret. — Med Hensyn til § 3 forekommer det mig ligeledes, at den, saaledes som den staar, meget let kan

friste en Eier til at gjøre den Leilighed mindre, som han har udelet til een Familie, idet han lader det samme Areal benyttes af to Familier i Stedet for af een. Jeg sætter f. Ex. at en Mand har en Eiendom udelet der bestaar af 240 Kvadratalen; saa skal han efter Lovforslaget naar Bygningens Ansættelse er 700 Rd. bære Bygningsafgift deraf. Naar han nu derimod deler denne Leilighed paa 240 Kvadratalen i 2 Behoefelsesleiligheder, hver paa 120 Kvadratalen, saa bliver han fri for Bygningsafgift af begge Leiligheder. Han ledes altsaa let hen til at fylde de udelede Rum med flere Personer, og det er netop det, han ikke skulde have nogen Dødsfordring til. Sælden i § 3 er efter min Dødsfattelse den, at man har brugt Udtrykket „Behoefelsesleiligheder“ i Stedet for „Bygninger“. Derjom der havde staaet i § 3, at endvidere skulde for Bygningsafgift fritages Bygninger, som kun indeholde 100 Kvadratalen, og som kun behos af een Familie, saa vilde det have været rigtig; men det, at der er brugt Udtrykket „Behoefelsesleilighed“, leder efter min Mening til den Urigtighed, som jeg her har tilladt mig at nævne. Det vilde jeg, som bemærket finde, at der kunde være god Grund til, at man sagde, at en Bygning, der kun udgjør 100 Kvadratalen og kun behos af een Familie, er fritagen for Bygningsafgift; det vilde jeg finde hensigtsmæssigt for vedkommende Families Skyld; men Behoefelsesleiligheden er jo det Rum, som er overladt til en Familie og det er som jeg før nævnte, meget hyppigt at et saadant lille Rum paa 100 Kvadratalen indrettes til særlige Leiligheder for to Familier, hvoraf saa den ene bor i Stuen, den anden paa Kvisten. — Hvad § 4 angaar, anser jeg den Tanke, der ligger dert, for at være meget rigtig og god; men jeg vilde rigtig nok udstrække Bestemmelsen til et videre Omfang og fritage den for de Begrændsninger, som deri ere anførte. Jeg anser det nemlig for at være forfærdeligt, naar enten Kommuner eller Foreninger eller pri-